

STROMINGEN

13 mei 1960

Goedenavond, vrienden.

Aan het begin van deze avond herinner ik u er aan, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Als onderwerp voor hedenavond koos ik:

STROMINGEN

In de moderne tijd zien wij vele reeksen van stromingen, die allen voor de leek ietwat verwarrend werken. Deze stromingen kan men dan onderscheiden in stromen van politieke, economische, sociale, religieuze en meer sentimentele geaardheid. Waar ik deze avond de moderne tijd - uit de aard der zaak oppervlakkig - met u wil beschouwen, zo voel ik mij genoopt in de eerste plaats de kwestie der sentimenten onder ogen te zien.

Er zijn in de laatste 12 tot 20 maanden méér moorden begaan uit zuivere wreedheid, of als gevolg van ziekelijke verschijnselen, dan anders in ongeveer 5 jaren plaats vinden. Dit geldt over geheel de wereld. Een golf van moordlust. Er zijn afwijkingen geconstateerd in het denken bij meer groepen van bevolking, staatslieden en zelfs landen, dan verantwoord kan worden geacht volgens de regels der gemiddelden. Bij deze verschijnselen valt ons steeds weer een grote en plotselinge prikkelbaarheid op met daarnaast een soort geestelijke monomanie, die blind maakt voor belangen van anderen. Deze blindheid gaat verder en betreft ook vaak bepaalde facetten van een zaak, idee, stelling.

Hiervoor moet een reden bestaan. Ik meen deze te kunnen vinden in de steeds toenemende invloeden op deze wereld. Men zal mij waarschijnlijk dwaas noemen, wanneer ik er op wijs, dat de toenemende radioactiviteit in vele gebieden mede aansprakelijk kan worden gesteld voor een deel van deze verschijnselen. Een vergroting van straling - ongeacht de bron - brengt een verhoogd aantal irrationele handelingen met zich. Wij kunnen dit ook opmerken in perioden van vele zonnevlekken, waarin dus ook een hoeveelheid straling de wereld bereikt die groter is dan normaal. Ook dan zien wij dat mensen afwijken van hun normaal gedragspatroon. De genoemde oorzaken zijn echter niet voldoende om alle afwijkingen van de norm, die de laatste tijd zijn waargenomen, geheel te verklaren. Ook in de toestand van de wereld zien wij geen veranderingen, die zo groot zijn, dat deze de instabiliteit van het gevoelsleven van zovele mensen hierdoor zouden kunnen veroorzaken. Opvallend is hierbij, dat bij een groot gedeelte - zo niet bij alle - van dergelijke afwijkingen, sprake is van amoraliteit, een sterk egocentrisch optreden, waarnaast een zinloze vijandigheid optreedt, die klaarblijkelijk dient tot het afwentelen van eigen schulden en tekorten op anderen.

Het voorgaande gesteld hebbende zou ik op willen merken, dat deze invloeden ongetwijfeld niet alleen vanuit de stof veroorzaakt kunnen zijn. Verder stel ik, dat invloeden van buitenaf op de mensen een grote suggestieve invloed uitoefenen, waaraan velen ten slachtoffer vallen. Verder zou ik willen stellen, dat, gezien de grote onevenwichtigheid die bij de doorsnee der volkeren, zowel als individuen, in deze dagen vast kan worden gesteld, er sprake is van een overgang of wisseling. De irrationaliteit die hierbij optreedt, is - vreemd genoeg - te vergelijken met de irrationaliteit van mensen die zich in de overgangsjaren bevinden. Deze stroming moet op een gegeven ogenblik tot een resultaat leiden.

Op het ogenblik zijn de gevolgen alleen nog dreigingen en kleine opstanden. Het is niet uitgesloten, dat deze dreigingen zich verder ontwikkelen en in een oorlog hun bekroning zouden vinden. Op grond van hetgeen hieromtrent werd vastgesteld door de krachten der geest, afgaande verder op de maatregelen die men besloten heeft in dit opzicht te nemen, moet ik u erop wijzen dat:

Onder de huidige omstandigheden vele personen, die in het zoeklicht der belangstelling staan, dan wel zullen verdwijnen, of wel hun gedrag en handelwijze op opvallende manier zullen wijzigen.

Dat sprake is van toenemende dreigingen, waarbij wederkerige vergroting van angst mogelijk de rest van dit jaar voor de mensen minder aangenaam maakt. Hierdoor zou juist de tendens van dreiging gebruikt kunnen worden om, onder pressie van de volkeren der aarde, een betere waarborg voor vrede onder de mensen te scheppen. Indien dit proces dit jaar begint, kan er mede worden gerekend, dat rond 1965 deze actie zijn voltooiing zal naderen.

Waar vele volkeren volkomen irrationeel handelen, zich laten beheersen door haat, ongerechtvaardigde eisen, het zich beroepen op anderen zonder daar iets tegenover te stellen, wij zouden moeten verwachten, dat in de komende jaren - te beginnen reeds in augustus van dit jaar - dergelijke volkeren in toenemende mate allerlei plagen zullen moeten ondergaan.

Geestelijk gezien blijkt het noodzakelijk het zelfstandig optreden te bevorderen, dat in zijn eisen gebaseerd is op werkelijke prestaties en eisen. Dit zou aanleiding kunnen geven tot grotere opstandige bewegingen in vele van de zogenaamde onontwikkelde gebieden, een strijd, die een burgeroorlog nabij komt in verschillende van de grotere en meer beschaafde landen. Deze stroming zou uiteindelijk kunnen leiden tot een herwinnen van de gevoeligheid bij de doorsnee mens. De meeste mensen zijn in de laatste jaren wat gevoelsdood geworden. Zij hebben te weinig sentimenten over om door de zorgen en het lijden van hun medemensen geheel geroerd te zijn. Men is misschien nog wel goed voor zijn naasten, maar is niet meer geneigd aan diens lijden daadwerkelijk deel te nemen. De komende ontwikkelingen zullen dan ook de gevoeligheid van de doorsnee mens voor leiding en dreiging van buitenaf, zowel als voor het beleven van medemenselijkheid, aanmerkelijk moeten vergroten. Een groot deel van de zeer zelfzuchtigen zal misschien, als gevolg van een té zeer voor zichzelf begeren of eisen, moeten sneuvelen, maar uiteindelijk zullen wij hier toch een grote verbetering vast mogen stellen.

Een tweede stroming vinden wij in de politiek. Neem mij niet kwalijk, dat ik hier enkele punten aanhaal om te bewijzen, dat er tussen kerkelijk denken en politiek denken soms maar heel weinig verschil bestaat. In de politiek kunnen wij rekenen met een opmars der kerkelijke groeperingen naar de macht. Zeker in het westen zal dit zeer sterk tot uiting komen. In landen, waarin geen erkende kerk meer bestaat, doch daarvoor in de plaats een partij, is het waarschijnlijk, dat deze partijen hernieuwd een opmars naar de absolute macht zullen gaan beginnen ten nadele van de nu heersende coterieën. Redelijk nagaande, wat er op het ogenblik politiek al zo gebeurt, zou men geneigd zijn te verklaren, dat hier sprake is van een wanorde, waaraan geen enkele mens zal kunnen ontkomen.

Indien wij ons wat meer op een afstand houden en het geheel vanuit een bovenmenselijk standpunt bezien, komen wij tot de conclusie, dat veel van de thans bestaande verwarringen op politiek gebied elkaar klaarblijkelijk neutraliseren en op den duur elkaar kunnen opheffen. Daarbij is de stroming in de politiek, die over geheel de wereld schijnt te gaan in een richting van grotere zekerheid voor het individu, maar tevens absolute macht voor de staat - nog voorlopig actief - maar wordt toch al in steeds toenemende mate gefrustreerd door groepen die over de hele wereld zich hiertegen beginnen te verzetten. In de laatste vijf jaren is dit reeds gebleken. Ondanks een aanmerkelijke versterking van het streven naar meer persoonlijke aansprakelijkheid en vrijheid blijkt men echter niet geneigd te zijn de sociale zekerheid en alles, wat daarmee samenhangt, geheel buiten beschouwing te laten.

Bij een beschouwen van de politiek moet verder op het ogenblik sterk worden gerekend met de onoprechtheid van de mensen, die de spreekbuizen der volkeren vormen. De volkeren zullen in de komende tijd dan ook steeds meer moeten ontdekken, hoe weinig zij eigenlijk weten over hetgeen er voor hen, maar ook in hun naam gedaan wordt. Dit brengt m.i. een intensifiëring van belangstelling voor de politiek met zich, nu niet met de gedachte politiek te bedrijven, maar vooral enkele der nu op dit terrein bestaande gebruiken uit te roeien. Ook hier werken geestelijke invloeden mee. Politiek gezien zou een oorlog in het komende jaar zeer zeker mogelijk zijn. Ik schaar mij niet aan de zijde van de pessimisten, die hier het woord "onvermijdelijk" gebruiken.

Gezien vanuit de geest zal het mogelijk blijken de oorlogsdreiging nog langer terzijde te schuiven. Ook zal het mogelijk blijken bepaalde figuren te vervangen op gunstige wijze en meer positieve nieuwe tendensen in de politiek naar voren te brengen. Het handelen voor het heden

en nu zal steeds meer voorkomen. De stroming van *laisser-faire*, van het achter de feiten aanlopen, die wij in de politiek ook zo lange tijd vast hebben kunnen stellen, schijnt ten einde te geraken. In de plaats daarvan komt steeds meer een realisme, dat zich op het heden blijkt te baseren en zijn maatregelen dan ook in de eerste plaats in overeenstemming met de mogelijkheden en eisen van het heden neemt. Hierdoor kan ongetwijfeld op den duur een bevordering van de wereldvrede worden verwacht. Men moet er rekening mede houden dat juist door de geschillen, die uit deze handelwijze voortvloeien, vooral in de komende tijd vele kleinere conflicten dreigen.

Overigens dient men te beseffen, dat op het ogenblik geen enkele politieke macht een oorlog wenst, op enigerlei wijze de wereldvrede en het nu bestaande evenwicht ernstig in gevaar wenst te brengen, ongeacht hetgeen men hieromtrent zoal verklaart. Daarnaast dienen wij te rekenen met de houding van de doorsnee regerende groep in deze tijd, die weigert ook maar enig gezag uit handen te geven, maar daarentegen tracht een steeds sterkere invloed te krijgen met een opleggen van haar eigen inzichten op de rest van de wereld, dit is de bron van vele conflicten. Vanuit de geest gezien zal het daarom misschien ook dit jaar noodzakelijk blijken mensen op non-actief te stellen, of bepaalde verrassende ontwikkelingen plaats doen vinden in de politiek van vele landen. Dit alles zal overigens in overeenstemming zijn met de vrije wil van de mens, maar kan worden bevorderd, waardoor bepaalde processen zich aanmerkelijk sneller af zullen spelen. Hier mogen wij ook rekening houden met de mogelijkheid tot vernieuwing. Ook hier zullen wij de onzekerheid plaats zien maken voor een vaste koers en de lusteloosheid in een meer menselijke deelname aan het gebeuren zien veranderen.

Ook krijgen wij te maken met de stromingen op religieus vlak. U zult begrijpen, dat de kerken uit de aard van hun wezen en in overeenstemming met hun mogelijkheden van bestaan, zeer behoudend zijn. Zij behoren tot de conservatieven en kweken zoveel mogelijk conformisten. Non-conformisme is uit kerkelijk standpunt tot op heden ergerlijk en foutief geweest. Het is mogelijk de actie der kerken te intensifiëren. Niet dat dit alleen vanuit de kerken zal geschieden, maar vanuit de geest zal dit bevorderd worden. Slechts indien de kerken meer actief zullen worden, zullen zij zich genoopt zien zich meer aan te passen bij de nu bestaande toestanden. De tijd, dat men in een kerk alleen sprak tot zijn gelovigen, zal plaats moeten maken voor een tijd, waarin de kerken vooral spreken tot hen die deze kerken nog niet, of niet voldoende kennen. Instellingen als bv. de katholieke "una sancta" en de verschillende acties, die wij in Nederland en andere landen zien van de andere kerkelijke groeperingen, zullen een grotere agressiviteit gaan vertonen, waarbij zij zich bovenal meer gaan richten op de moderne mens.

Het is te verwachten dat reeds in de komende jaren hierdoor een nieuw soort vrijheid gaat ontstaan, die niets meer te maken heeft met kerkelijke leer of theologie, maar is gebaseerd op de menselijkheid. Hierbij zal de kerk weer meer een steun voor de mens kunnen worden en niet slechts dienen als een oordeel over de mens, of een geestelijke gevangenis, waarin de mens wordt opgesloten. Dat een dergelijke ontwikkeling - gezien de structuur der kerken - een langere periode zal vergen, is te begrijpen. Wij mogen hier dan ook rekenen met een lange periode van ontwikkeling. De acties, die door de geest in dit opzicht zullen worden ondernomen, zullen reeds in dit jaar een kenbare stempel drukken op vele acties. In dit verband is het misschien interessant aan te halen dat, ofschoon het werk van de nieuwe wereldleraar ook in deze dagen steeds sterker voortgang vindt en hij reeds enige belangstelling van buitenstaanders heeft getrokken, maar dat hij ook in dit jaar zijn leer nog niet volledig zal kunnen doen uitdragen over de wereld. Dit zou een te sterke verstoring ondergaan van de acties, die noodzakelijk zijn om de bestaande kerkelijke lichamen onderling te stabiliseren, zodat zij later in staat zullen de vernieuwing van stellingen te verdragen, die door hem wordt gebracht.

Economie: Laten wij in de eerste plaats vaststellen, dat men in het verleden de grote vergissing heeft gemaakt getallen met waarden te verwisselen. De honger naar grote getallen neemt steeds toe. Dit houdt in, dat in vele landen blijvend en voortdurend van geldontwaarding sprake zal zijn, ook in de komende tijd. Op zijn beurt betekent dit, dat spaarzin, beleggingen bij banken, op spaarconto's en beleggingen in obligaties steeds minder aantrekkelijk zullen worden. Wanneer de ontwikkeling van dit jaar ten einde is, zullen dan ook vele van de kleinere bezitters zich weer genoopt zien met hun beleggingen te vluchten in het gebruiksartikel. Dit komt tijdelijk, maar niet in blijvende zin de industrie ten goede en betekent tevens, dat de vernieuwing van het industrieel apparaat ook voor de meest welvarende staten steeds grotere

zorgen gaat baren. Economisch gezien zullen daarom in de komende tijd steeds sterkere spanningen optreden. Er zal weer sprake zijn van crisisverschijnselen. Hieraan kan ik toevoegen, dat sommige van deze crisisverschijnselen vanuit de geest zullen worden gestimuleerd, omdat zij de mens misschien kunnen brengen tot een nieuw inzicht in werkelijke waarden en werkelijke betekenissen.

Eenzijds houdt dit in, dat vele werkgevers zich geremd zullen zien in hun productie en afzetmogelijkheden, anderzijds, dat vele werknemers de macht van hun bonden in aanmerkelijke mate beknot zullen zien. De looptijd van die ontwikkeling kan worden geacht op ongeveer 25 jaar. Ook hiervan zullen de tekenen dit jaar al kenbaar zijn. Ik hoop, dat de voorstanders van de vakbonden mij deze verklaring niet kwalijk zullen nemen. Ik geef hier de bestaande ontwikkelingen en hun gevolgen weer, waarbij ik zo mogelijk tevens de besluiten aanhaal, die hieromtrent zijn genomen.

Nu zullen wij ons wenden tot de stromingen, die bestaan in de geest en tot uiting komen in meer geestelijke waarden. Zoals al in de afgelopen jaren werd vastgesteld, is er bij velen een steeds groter wordende belangstelling voor inwijdingen, esoterie, geheime leer, geheimscholen en magie. Deze belangstelling neemt nog steeds toe, maar blijft voor de oppervlakkige beschouwer nog verborgen. Ook de wereld van het spiritisme heeft een voortdurende uitbreiding ondergaan, maar zal door haar onderlinge verdeeldheid, haar slapheid en lusteloosheid, in de komende tijd het niet kunnen brengen tot een voor de wereld belangrijke macht. Typisch genoeg ligt voor al degenen, die deze richting op het ogenblik kiezen, de werkelijke uitweg, wat macht en wereld betreft, in de richting van een pacifistisch humanisme, dat in feite half politiek is. Dit maakt het hen mogelijk op de beste wijze uiting te geven aan hun innerlijke gevoelens, zonder dat zij zich daardoor tot de wereld vast hoeven te leggen als behorende tot een spirituele groep etc.

Vanuit de geest wordt natuurlijk rekening gehouden met alles wat er op aarde gebeurt. De geest stelt zich daarbij ook een doel. Daarbij geldt de slagzin, die voor de laatste jaren luidt: werk snel, want de tijd is kort. Dit houdt in, dat veel moet worden geforceerd. Deze pogingen tot forceren zijn voor de geest zowel als voor de mens soms minder aanvaardbaar, maar men dient nu eenmaal klaar te zijn om de kritieke toestand, die rond 1963 wordt verwacht, het hoofd te bieden. De voorbereidselen hiervoor in de afgelopen jaren worden in de geest over het algemeen zeer gunstig beoordeeld.

Wij kunnen zeggen, dat de geest - voortgaande op de oude weg en daarbij haar inspanningen vergrotende - ook in het komende jaar steeds meer bewustwording voor de mens mogelijk zal maken. De nadruk voor het komende jaar zal vanuit de geest eigenaardig genoeg niet komen te liggen op geestelijke ontwikkelingen en inwijdingen zonder meer. Het meest belangrijk moet Godsvertrouwen worden geacht, maar dan ook een feitelijk geloof in God en een feitelijk vertrouwen op Zijn macht. Wij weten, dat op deze wereld 9 van de 10 mensen het woord "God" regelmatig in de mond nemen en daarbij over het algemeen zich de Heer voorstellen als iets, wat hen in het bijzonder beschermt en speciaal met hen bevriend is. Iets, wat de wereld voor hen regelt. Het vreemde daarbij is, dat deze gelovigen daarbij niet geneigd zijn hun geloof ook in de praktijk door te voeren. Vanuit de geest menen wij dan ook - ik spreek hier heus niet alleen voor onze Orde - er zorg voor te moeten dragen dat elke mens, die ook maar een greintje Godsvertrouwen in zich heeft, in staat zal zijn dit vertrouwen te versterken en te vergroten, opdat de mens de enige werkelijke houvast, die hij in deze tijd en deze maatschappij heeft, ten volle zal kunnen leren uitbaten. Deze houvast is de Lichtende kracht Gods. Het zal mogelijk zijn het percentage van mensen, die, ongeacht geloof, ras, of huidskleur, de innerlijke beleving van Goddelijke kracht kennen, aanmerkelijk te vergroten. Toch zal dit percentage, gezien ten overstaan van het geheel der mensheid, zeer klein blijven. Daaraan is - helaas - niet veel te doen.

Natuurlijk dient u zich ook - gezien hetgeen ik reeds heb verteld - er op voor te bereiden, dat er vreemde dingen gaan gebeuren. Onder vreemde dingen versta ik onder meer het optreden van massale hallucinaties, of feitelijke waarnemingen, die door de meerderheid als zodanig worden beschreven; het optreden van meer paranormale genezers dan tot nu toe. Daarbij zullen vooral degenen, die werkelijk succes hebben, waarschijnlijk voor kwakzalvers worden uitgescholden. In de ogen van velen schijnt in dit opzicht het hebben van succes erger te zijn dan een falen. Verder zullen wij horen van wondertekenen binnen kerkelijke organisaties in het oosten, zowel

als in het westen. Deze wondertekenen zijn een uiting van de stroming, die op het ogenblik in de geest bestaat - de drang de mens ten koste van alles te overtuigen van de werkelijke inhoud van zijn wezen.

Dit alles klinkt u misschien nogal pessimistisch. Deze spanning is er een, die lijkt op de spanning achter het scherm, kort voor een première plaats vindt. Er gaat nog wel het een en ander mis, dat weten wij, maar juist, omdat er zo nu en dan iets mis gaat en wij kunnen zien waar de fouten op het ogenblik nog liggen, houden wij er in de geest rekening mede, dat wij werkelijk in staat zullen zijn deze mensheid voor zichzelf te bewaren en te behoeden, deze mensheid naar een nieuw geestelijk inzicht te voeren en een nieuwe periode te zien ontstaan, waarin de mensheid rust en vrede zal kennen. De krachten, die op deze wereld zijn uitgeworpen, zijn groter dan in de afgelopen jaren. Ook hier schijnt zich dezelfde stroming van snel handelen en intens handelen geuit te hebben. De hoeveelheid Goddelijke kracht die de aarde bereikt, is natuurlijk altijd gelijk. Of moet ik zeggen: de hoeveelheid Goddelijke kracht, waaruit en waarin de aarde leeft, is altijd gelijk? Het deel ervan, dat voor ons onmiddellijk kenbaar wordt en als een actieve kracht de wereld beroert, op ons vlak varieert. Het verheugt mij te mogen zeggen, dat in dit jaar zeker het begin van ons werken lichtend en goed is geweest, zich tonende met een intensiteit van kracht als zelden tevoren.

Vrienden, u zult ongetwijfeld vele stromingen en onderstromen ontdekken in uw dagelijkse leven. Vaak zult u verstoord kijken, omdat opeens alle mensen prikkelbaar zijn, of alle mensen hinderlijk vrolijk. Laat u daardoor niet beïnvloeden. Dit zijn maar uiterlijke verschijnselen. De krachten, die ten goede werken in de mens, de wereld en de kosmos, zijn gelijkmatig en steeds toenemende in kracht, in intensiteit. Wanneer u leert daaraan deel te hebben, wanneer u zich althans niet verzet tegen deze krachten, zult u ongetwijfeld veel goeds bereiken.

Er zijn nog enkele punten die in de komende tijd opvallend zijn. Enkelen daarvan heeft u natuurlijk allang aan zien komen, andere heeft u niet verwacht. Binnen de komende 14, 15 maanden mogen wij verwachten, dat een redelijker houding wordt aangenomen in vele gebieden tegen de kleurlingen, die betere rechten zullen verwerven, zowel in de USA als in Zuid Afrika. Verder is een stabilisatie van de toestand te verwachten in enkele gebieden, waarin op het ogenblik nog opstandige bewegingen aan de gang zijn. Ook de heer Castro zal kalmeren. Verder kunnen wij rekening houden met kleine, maar zeer belangrijke veranderingen in de samenstelling van de Opperste Sovjet, waardoor ook hier een andere houding kan worden aangenomen. In vele staten hebben wij verder rekening te houden met een afnemen van de invloed van de militairen. Sommigen zullen dit ongetwijfeld betreuren. Toch bestaat in praktisch alle staten op het ogenblik reeds een neiging zoveel mogelijk gezag - ook over militairen - over te dragen aan burgers. Dit heeft een groot voordeel: waar in de moderne oorlog de burger de zwaarste klappen zal krijgen, zal de burger voorzichtiger en vaak ook plooibaarder blijken te zijn dan de militair. Wij kunnen stellen, dat al de door mij genoemde feiten kenbaar zullen worden binnen 15 maanden en wel door publicaties in praktisch alle kranten van enig belang.

Met het voorgaande hebt ik getracht u enig inzicht te geven. Misschien had ik de titel anders moeten stellen en had zij moeten luiden: "Hier wordt een klein tipje van de sluier opgelicht omtrent de besluiten van de Wessac-vallei". Ik wilde u echter niet verleiden met een titel die meer belooft, dan ik u op verantwoorde wijze op deze avond kan geven, vandaar "Stromingen" i.p.v. "Besluiten van de Wessac-vallei". Het gesprokene is van groot en wereldomvattend belang. Indien u deze dingen voor u zelf kunt verwerken en in de komende dagen daarmee rekening kunt houden, zult u daarvan voor uzelf profijt trekken, vooral geestelijk.

Vraag: U ziet geen derde wereldoorlog komen?

Antwoord: Wij menen, dat een derde wereldoorlog op het ogenblik nog voorkomen kan worden. Wij menen tevens, dat zo een wereldoorlog met het gebruik van de verschrikkelijkste wapens die de mensheid kent, alleen voorkomen kan worden ten koste van vele kleinere onlusten, oorlogshandelingen, stakingen e.d. Men dient wel te beseffen, dat de wereld niet zonder meer rustig zal blijven, maar het grote kwaad van werelddelen, die in een onbeheerst opvlammen van haat elkaar en misschien zichzelf geheel uitblussen, lijkt ons inderdaad te vermijden. Al hetgeen wij in de afgelopen jaren hebben gedaan en ook in het komende jaar zullen doen, is mede gericht op een voorkomen van een dergelijke strijd. Het door ons genoemde jaar 1963 moet worden gezien als een kroonjaar, waar het dit gevaar betreft. Gezien de korte duur, die wij op

het ogenblik aan de daadwerkelijke oorlog menen toe te moeten kennen, is m.i. dan ook aan te nemen, dat deze oorlog eerst rond dit jaar feitelijk los kan breken. Voordien zal wel sprake zijn van dreigingen en spanningen, maar niet van directe oorlogshandelingen tussen grotere machten. Wij menen dus het ergste te kunnen voorkomen, maar gezien de laksheid van deze tijd, de laksheid van de burgers, gezien ook het onbesef van de leken, die niet begrijpen, wat de wetenschappelijke uitvindingen ook voor hen aan vernietigende krachten kunnen ontketenen, is het gevaar zeker niet uitgesloten. Kansen 50-50.

Vraag: Ik zie ons zonnestelsel als een geheel. Stel nu, dat andere planeten daarin bewoond zouden zijn. Acht u het dan mogelijk, dat die bewoners zouden ingrijpen?

Antwoord: Onder omstandigheden wel. Ik zal antwoorden met een kleine gelijkenis. Er was een tijd dat men Chicago "the burg" noemde. De stad was toen de grootste vesting van het gangsterisme. In deze tijd werden veldslagen geleverd tussen de heren gangsters en de benden decimeerden elkaar. Wat deed de politie in deze dagen? Wanneer een dergelijk gevecht gaande was, trachtte men allereerst de burgers uit de buurt te houden. Wanneer het noodzakelijk en mogelijk bleek, probeerde men dan na de strijd de overwinnaars ook nog eens te decimeren. Men ging uit van de stelling, dat, indien er nu toch eenmaal wezens zijn, die niet deugen, het niet redelijk is hen te belemmeren, wanneer zij trachten de staat de kosten van een executie te besparen.

Laten wij uw stelling eens aannemen en zeggen, dat er in dit zonnestelsel wezens zijn van een hoog bewustzijn en groot technisch kunnen. Laten wij stellen, dat deze wezens werkelijk tot dit zonnestelsel behoren en daarin niet slechts gasten zijn. Hoe meent u, dat dergelijke hogere rassen zouden staan tegenover de ruwheid en haatdragendheid van de mensen? Zij zullen deze ongetwijfeld betreuren, zoals eens de P.B.I. en andere instanties het in Chicago betreurden, dat zovele mensen gangster werden. Mijn inziens houdt deze spijt niet in, dat men zal trachten in te grijpen en de strijd, die eenmaal is ontstaan, niet eerder uit zal laten woeden. Wij mogen niet verwachten, dat, wat in het zonnestelsel kan leven - in verhouding tot de wereldbevolking zal dit immers betrekkelijk weinig zijn - in staat zou zijn deze wereld geheel te redden zonder haar tevens te overheersen en daarmee niet alleen de strijd tegen het kwaad op deze wereld te aanvaarden, maar ook een strijd tegen geheel de wereld. Elke poging om een oorlog te onderdrukken zou resulteren in een gezamenlijke krachtsinspanning van alle volkeren van de aarde om deze outsiders eerst eens te pakken te nemen. Denkt u, dat een geestelijk en technisch hoogstaand ras daarin aardigheid zou hebben? Ik geloof het niet. Eerder denk ik, dat zij ten hoogste dezelfde gedragslijn zullen volgen als eens de politiemacht en federale recherche in "the burg": wachten tot de strijders elkaar zo murw hebben geslagen, dat de restanten zonder veel moeite kunnen worden opgebracht. Eerst dan zouden zij misschien trachten te redden, wat nog te redden is.

Wij bouwen dit alles op veronderstellingen. Stel, dat een dergelijk ruimtevolk geestelijk werkelijk hoogstaand zou zijn. Zouden wij dan niet kunnen stellen, dat zij tevens inzicht hebben in de betrekkelijke onbelangrijkheid van verschijnselen, die de mens nog zo beslissend lijken, als bv. de dood? Zouden zij dan niet beseffen, dat het beter is het kwaad uit te roeien en de nieuwe oogst te beschermen? Geestelijk gezien is het bekeren van deze mensheid zeer moeilijk. Een beïnvloeden ten goede is mogelijk, maar blijft een langzaam proces en is onzeker. Zelfs wanneer alle kosmische krachten op dit ogenblik geheel gunstig zouden zijn, vergt een bekeren nog ongeveer 800 jaren. De mens leeft niet zo lang, ziet niet zo ver en heeft geen geduld. Een opleggen van een gedwongen vrede zou ongeveer 800 jaren strijd betekenen, waarin elke geestelijke vooruitgang door een steeds sterker wordende angst en haat onmogelijk zou worden gemaakt. Geestelijk gezien zou dus een overheersen van de aarde en een opleggen van de wil zelfs schadelijk zijn. Ik meen, dat hogere en geestelijk rijpe beschermers, als door u gesteld, er de voorkeur aan zouden geven de mensheid te laten sterven, zover zij door haat en onbegrip is aangetast, om wat overblijft te voeren naar een nieuwe vorm van beschaving, waarin de dan geboren zielen een beter leven en een grotere bewustwording kunnen vinden.

Ik hoop, dat het u allen duidelijk is geworden, dat de grootste vergissing die een mens kan begaan, is te stellen, of te verwachten, dat ergens in de ruimte wezens bestaan, die zó groot, zó wijs en zó goed zijn, dat zij de vuile was van de mensheid zullen komen beredderen. Dit is niet reëel, want de mensheid bezit aan geloof, ideologie en eigenwaan zoveel, wat niet meer te reinigen of te herstellen is, dat deze dingen of wel uit zichzelf langzaam moeten vervallen en te

gronde gaan, dan wel in een opvlammen van geweld zullen moeten worden vernietigd. In geen van beide gevallen is te verwachten, dat redders uit de ruimte zullen komen. De mensheid, al wordt zij ook 1000 maal geholpen door de geest en al zullen wij met al onze krachten en vermogens achter de mensheid staan, zal toch zelf haar keuzes moeten doen. Zij zal zelf rijp genoeg moeten blijken om de juiste weg te kiezen, zij zal zelf de consequenties van haar daden moeten ondergaan en er zal niemand zijn die haar daarvoor wil behoeden. Ook God niet, Die in Zijn kosmische wetten oorzaak en gevolg heeft vastgelegd, als de weg tot bewustwording.

Vraag: U stelt, dat alle onheil dus tevens een weg tot bewustwording is? Hoe deplorabel, dat dit alles gelijkelijk wordt uitgeschud over goeden en kwaden.

Er is ook een gunstig bewustzijn.

Antwoord: Bigotterie is onder de mensen sterk verbreid. Ook onder de beste mensen, die een bepaald geloof aanhangen is de gedachte, dat zij alleen door hun geloof reeds beter zijn dan anderen, zó wijd verbreid, dat dit haast niet uit te roeien is. Degenen, die in de praktijk voortdurend in contact komen met andere rassen, die niet helemaal aan de westerse beschaving zijn aangepast, zullen deze rassen bestrijden en ten koste van alles trachten hen klein te houden. Hier spreekt men van zelfbehoud, doch is werkelijk sprake van zelfzucht, daar men geen concurrentie van deze rassen wil verdragen. Deze intolerantie is wijder verbreid, dan u misschien denkt. Ook hier in Nederland bestaat een discriminatie tegen bepaalde minderheden. Ook hier worden mensen genegeerd, omdat zij een huidskleur hebben, omdat zij tot een ander ras behoren. Dergelijke dingen zijn algemeen verbreid. Een groot deel van de wereld houdt zich ten koste van alles aan geloofsstellingen vast, die geheel in strijd zijn met wetenschappelijke vaststellingen. De wetenschappelijke feiten worden door een even grote groep als houvast gebruikt, zonder dat zij willen beseffen, dat achter deze feiten nog wel eens meer schuil kan gaan. Twee groepen, die door een onjuist bewustzijn van mogelijkheden en toestanden voor zich en anderen conflicten plegen te scheppen.

Voor bijna de gehele mensheid geldt op het ogenblik - enkelen slechts uitgezonderd - dat bezit de maatstaf is van belangrijkheid in het leven en het enige doel is er naar te streven. Ongeveer 1/3 van de bevolking op aarde beschouwt op het ogenblik arbeid niet meer als een recht, maar als een helaas niet te verwaarlozen plicht. Moet ik nog verder gaan? Een zeer groot deel van de mensheid gelooft in geweld als middel om geschillen te beslissen, een zeer groot deel van de mensheid gelooft het recht te bezitten anderen in vrijheid van leven te beknotten, anderen aan eigen inzichten te mogen binden en slaaf te maken van de door hen aanvaarde systemen. Een groot deel van de mensheid is ervan overtuigd het heilige recht, ja, de heilige plicht te hebben anderen klein te houden en uit te buiten. Waar blijft u dan met het gunstige peil van bewustzijn? De mensen, die over bewustwording en bewustzijn spreken, vergeten vaak één ding: bewustwording en bewustzijn bestaan niet alleen uit het kennen van feiten, het lezen van boeken en het verzamelen van theorieën, maar ook uit de praktijk van daden, waarbij je leeft uit hetgeen je erkent, gelooft en weet uit jezelf. Juist daaraan ontbreekt het in deze dagen.

Mag ik hier dus stellen, dat het met het bewustzijn van de wereld toch wel dubieus gesteld is. Dat het gezien deze feiten helemaal niet vreemd is, dat de mensheid op het ogenblik op het scherp van een zwaard balanceert tussen absolute ondergang en een grote verandering, die uiteindelijke vooruitgang kan betekenen? Mag ik op grond van het hier aangehaalde verder stellen, dat degenen, die een geestelijk bewustzijn bereikt hebben dat inderdaad voldoende is, onvoldoende van hun innerlijke krachten en bewustzijn gebruik maken, om enig werkelijk gewicht in de schaal te leggen? Mag ik niet stellen, dat dit heel snel zal moeten veranderen, indien zij nog betekenis willen krijgen bij de beslissingen, die de wereld moet nemen?

Het zal u nu misschien ook duidelijk zijn geworden, waarom ik zo-even de kansen van oorlog en vrede 50 tot 50 moest stellen. De kans, dat de mensheid leert, dat er iets belangrijkers is dan bezit, belangrijker dan zijn eigen waarheid, is immers niet zo groot en de tijd, die rest, is kort. Ongeacht de enkelen, die een waar bewustzijn en een vergroting van bewustzijn bereikt hebben, moeten wij rekenen met het feit, dat ook dezen niet voldoende zullen zijn om een lawine van onbewusten en onbewust zelfzuchtigen tegen te houden en zo de wereld voor vernietiging te redden. Ik meen, dat alleen de kracht Gods Zelf en de intense werkzaamheid van een ieder, die zich van deze toestanden bewust is, in staat zullen zijn om te voorkomen, dat op deze wereld inderdaad het ergste gebeurt. Het is de overtuigende wil tot werken, die wij, zowel bij mensen op deze wereld erkende, als bij ontelbaren in onze wereld, die ons doet hopen, dat

de mensheid veel van lijden, verdeeldheid en ondergang bespaard kan blijven, maar zelfs, indien dit alles gelukt, zullen wij toch geen oplossing zien, zonder enige strijd en gewelddadige veranderingen, die door de mensen zelf worden veroorzaakt.

Vraag: Hoe kunnen wij ten goede meewerken?

Antwoord: Om bewust ten goede te werken, wanneer je nog niet behoort tot degenen, die een beter inzicht in de verhoudingen hebben gekregen, dient allereerst het volgende te geschieden:

Men moet en mag onder geen enkele voorwaarde haten.

Men moet bereid zijn te allen tijde een ander aan te horen, ook wanneer hetgeen hij verkondigt, in uw oren kolder is.

U dient te allen tijde, waar u iets goeds erkent, bereid zijn te helpen met de inzet van uw gehele persoonlijkheid en alle middelen.

U dient te allen tijde bereid te zijn een medemens te helpen op onbaatzuchtige en onzelfzuchtige wijze, om zo de mens het vertrouwen in de mensheid langzaam terug te geven.

U moet bereid zijn, desnoods op eerste waarschuwing, afstand te doen van alles en u te wijden aan de taak, waartoe u geroepen kunt worden.

Ook: zo nu en dan eens mediteren over de vraag, wat je de wereld aan goeds kunt geven.

Trachten de wereld goede gedachten te geven.

In jezelf trachten elke gedachte van ongedurigheid of onredelijkheid te voorkomen.

Dit alles kunt u doen, indien u mee wilt werken. Denk niet, dat een daadwerkelijk helpen kan plaats vinden met denken alleen, en zonder daden. Er zijn maar al te veel mensen die denken de wereld te kunnen redden door per dag vijf minuten na te denken over de vrede.

En dat is niet waar.

Vraag: Ongeveer een jaar geleden is er een profetie gekomen, waarbij onder meer werd gezegd, dat de beer een klauw uit zal slaan over de oceaan. Uit hetgeen zo geschiedt zou een nieuw licht geboren worden, maar u spreekt over een totale ondergang.

Antwoord: Het is praktisch onmogelijk, dat in deze wereld een vrede komt, zonder dat het conflict tussen USA en USSR uit de weg is geruimd. Er wordt in de profetie niet gesteld, dat de beer geheel aan zal vallen, doch alleen, dat hij een klauw over de oceaan uit zal slaan. Er hoeft dus geen sprake te zijn van een absolute oorlog. Klaarblijkelijk wordt hier gezinspeeld op een ernstig geschil, waarbij Rusland een zeer agressieve houding aan zal nemen. Wanneer alles, wat ik behandeld heb, ons inderdaad gelukt, dan komt er inderdaad een nieuwe tijd, een nieuw Licht. Want zouden deze geschillen worden overwonnen, dan ontstaat een toestand, waarbij de huidige economie zich niet meer zal kunnen handhaven. Laat ons niet vergeten, dat de economie van deze beschaafde wereld voor ongeveer 1/3 wordt gesteund door oorlogsproductie. Dat zou dan niet meer kunnen.

Wat zou er verder nog veranderen? Religieuze strijd is de oorzaak geweest van vele geschillen op deze wereld. Een dergelijke strijd der godsdiensten zou niet meer getolereerd kunnen worden. Er zou sprake moeten zijn van een samenwerking op dit terrein, waar men ook om kerkelijke geschillen geen strijd meer zal willen voeren. Ook in dit opzicht dus een geheel nieuwe houding. Een mensheid die tijd heeft om zich bezig te houden met geestelijke waarden en geen onmiddellijke reden van agressie meer in eigen omgeving, of wereld kan vinden, zal automatisch zijn behoefte om te veroveren, om aan te vallen, om vooruit te gaan, uit gaan strekken over het gebied van de geest. In dit geval kan er wel degelijk sprake zijn van een nieuw Licht.

Hetgeen door mij werd besproken is geen profetie. Ik heb slechts getracht u een inzicht te geven in de bestaande verhoudingen, zoals deze door een groep uit stof én geest eerst enkele dagen

geleden is vastgesteld. Tevens heb ik getracht iets door te laten schemeren van hetgeen men wil en meent te kunnen doen. In deze zin dient u mijn toespraak te begrijpen.

Reactie: Niet zolang geleden werd de kans op een wereldoorlog geschat op 35 - 65 of 45 - 55. Wij zijn erop achteruit gegaan.

Antwoord: Inderdaad, de spanningen die op dit ogenblik bestaan en de dwaasheden die men heeft uitgehaald, zijn van een zodanige geaardheid, dat de huidige prestigestrijd door één enkele verkeerde handeling in een wereldbrand kan ontaarden. Enkele jaren geleden bestond die spanning niet zo. Belangrijk is, dat drie grootmachten op deze wereld op het ogenblik over superwapens beschikken, en ontwerpen bezitten, die zij vóór die tijd nog niet hadden. Vergeet verder niet, dat elke partij meent een overwicht te bezitten. Wist u, dat elk top secret kort nadien in Rusland bekend is, en omgekeerd de werkelijke geheimen van Rusland voor een groot deel in Amerikaanse handen zijn?

Vraag: Hoe zit dit dan op het ogenblik?

Antwoord: U bedoelt dat vliegtuig? Dat is toch een ideale mogelijkheid om, juist nu het er op aan komt, de wereld te laten zien, hoe de Amerikanen zijn? Omgekeerd werden Russische spionnen aangehouden, omdat men duidelijk moest laten zien, dat Russen toch ook geen heiligen zijn.

Nu heeft Rusland minder te verliezen dan de USA. De USA geldt als voorvechter van de vrijheid, eerlijkheid, fair-zijn. Rusland was reeds lang voor velen de bloedige onderdrukker, bekend als de uitzuiger van onderdrukte volkeren. Rusland kan bij een dergelijke spionagekwesitie niet veel verliezen. Topconferentie of niet, maar voor de USA is dit een slag, waarop men geen antwoord kan vinden. Rusland komt met bewijzen - niet geheel echt overigens, maar wel voor een deel - waarmee de perversiteit kan worden aangetoond van Amerika, dat op deze wijze inbreuk maakt op de rechten van Rusland. Tegen de rechten van een Rusland, waarmee men juist heeft gezegd vreedzaam aan de conferentietafel te willen gaan zitten. M.a.w., een dolksteek op een ogenblik, dat men zou gaan praten. Tenminste, deze indruk zal dit gebeuren op zeer velen maken.

Men gaat zich realiseren, dat het geen kwestie meer is van kiezen tussen de o-zo-eerlijke Amerikanen en de schurkachtige Russen, maar tussen een systeem van persoonlijke vrijheid, of een absolute gebondenheid aan de staat. Hoe een dergelijke keuze uit zal vallen? Zeker is, dat de Amerikanen veel goodwill hebben verspeeld. Zeker is ook, dat degenen, die deze onthullingen hebben uitgedacht, zeer goede psychologen zijn en alles in perfectie hebben uitgerekend om u gunstiger tegenover Rusland te stemmen. Zelfs de 24 uur vroeger van Nikita horen er bij.

Reactie: Een vreemde handeling.

Antwoord: Vreemd? Dit is al gedurende vele jaren aan de gang. Weet u, dat deze twee bondgenoten elkaar tijdens de wereldoorlog al bespioneerden? Nu wordt het uitgespeeld.

Nu nog een kort onderwerpje.

DE STAD AAN DE ZEE

De stad aan de zee is nu vergeten en tot ruïne geworden, maar in haar dagen was zij groot en machtig. In haar haven lagen de grootste schepen steeds klaar. Zij was een van de belangrijkste zeehandelsstaten van die tijd. Haar naam? Ur, de vaderstad van Abraham.

In de Oudheid ligt veel verborgen, wat heden eerst met veel moeite en zoeken door de archeologen weer aan de oppervlakte kan worden gebracht. Omtrent deze stad weet men wel ongeveer, hoe zij was, en weet men, dat er gebouwen bestonden met twee verdiepingen. Men weet, dat er een tempel was, die aan de maan gewijd was en een tempel, die aan de zon was gewijd. Wat men echter niet weet of vergeten is, is de grote rijkdom van deze stad. Niet alleen een rijkdom aan handelswaren en goederen, maar ook aan geestelijke wijsheid.

In Ur waren sterrenwischelaars, die gerekend kunnen worden onder de eerste astronomen, wier waarnemingen door middel van tafels tot in het heden bekend zijn gebleven. Er waren rekenkundigen, die toen reeds algebraïsche formules wisten te gebruiken. Er waren dichters, die keer op keer epi wisten te scheppen, die de mensen ontroeren en zelfs de afkomst van de mens en

zijn zoeken naar waarheid aan iedereen duidelijk probeerden te maken. Er zijn wetgevers geweest, wijs als Salomon of Solon.

Ur was een grote stad. Het is voor ons moeilijk de conversatie af te luisteren van de mensen, die in die dagen er leefden. Toch kunnen wij zo hier en daar nog een stelling horen, die ook in deze dagen nog interessant is. Wat zou u zeggen van de opmerking over de handel? "De ware handel is het vertrouwen op God én eigen krachten, het avontuur, waarin men soms verliest, om met geld, goed en leven het verlies te betalen, maar waarbij men soms ook wint. Wie erbij wint, dankt zijn winnen aan de bijstand der Goden..."

Wat zou u zeggen van dit commentaar op de wetten? Er zijn wetten, die worden gemaakt voor mensen. Er zijn wetten, die gemaakt worden voor Goden, maar er zijn wetten, die al deze wetten overtreffen. Wanneer de wetgever zegt: "gij zult de slaaf van een ander niet doden". Zo staat in de grote wet geschreven: "gij zult geen mens doden". Wanneer er wordt gesproken over een offer, zo zal de priester van u een bepaald offer eisen, maar de hoge wet vraagt u hetgeen u het dierbaarste is, uw werk, uw tijd, uw kind, uw bezit. Want een offer is alleen een offer, wanneer het een werkelijk geven inhoudt en niet slechts blijft een afdanken van hetgeen men voor zich tóch niet begeert... . Dit zijn woorden uit een oude tijd, uit een oude, haast vergeten stad.

Wat zou u zeggen van deze conversatie, die stamt uit een bakkerij, die vijf ovens telde en voor die tijd nogal groot was. In deze bakkerij werden de platte koeken gebakken, die de zeevaarders meenamen; doordat zij zo droog waren, konden zij als zeekaak vele dagen bewaard blijven. "Als het de Goden zijn, die ons graan geven, waarom schenken zij ons dan geen graan voor allen"? Antwoord: "De Goden geven graan voor allen, maar de mensen erkennen dit niet en eisen voor zich meer dan de Goden willen geven". Reactie: "Wat zullen dan velen een grote schuld hebben tegenover de Goden!" Wijsgerig? Zeker, maar een wijsgerigheid, waarbij ook de mens van deze dagen nog wel een ogenblik stil mag staan. Vaak een primitief en kinderlijk denken, dat slechts overtroffen kan worden door de diepere zin, die achter deze woorden schuil gaat.

Hoe is de mens geschapen? Het antwoord van een priester uit die tijd: "De mens is ontstaan uit de wil van de Goden en de wervelingen van de tijd". Kinderlijk? Welk een diepte! Is het immers niet de tijd, die de mens heeft gevormd? Is het niet de kracht van God alleen, die deze vorming mogelijk maakte?

Zo vinden wij in de Oudheid vele dingen, die in deze dagen nog zouden moeten gelden. Men sprak over Ur als een oude en trotse stad, gelegen aan de zee, uitgrijpende over alle zeeën der wereld, vol van rijkdommen en specerijen. Er zijn vele steden, die een dergelijke roem in deze dagen waardig lijken. Daar liggen zij: New-York, San Francisco, Rotterdam, Rio de Janeiro. Allen hebben zij hun tempels en allen bidden zij hun Goden, allen kennen hun wetten. In al die steden zullen nu, zoals toen, mensen zijn die simpele vragen durven stellen, of eenvoudige antwoorden durven geven. Mensen, die geloven in een grotere wet, mensen voor wie God - of de Goden - méér betekenen dan mensen. Daarom weerspiegelt de Oudheid zich in het heden.

Ur is ten onder gegaan, maar misschien zullen ook de dagen komen, dat de zee spoelt, waar aan de kusten de wolkenkrabbers van Amerika nu trots omhoog rijzen; de tijd, dat een jager naar vogels speurt in het moeras, dat op de plaats ligt, waar eens Amsterdam of Rotterdam bestonden. Het is niet onmogelijk, zoals eens Ur zijn waarde had en behield, omdat het wijsheid kende en deze zelfs mee gaf aan Abraham, hem zo een basis gevend voor iets, wat zou groeien tot een christendom, zo zullen ook de steden van heden, wanneer zij vergaan, de wereld iets nalaten. Zij zullen de wereld een basis geven van iets, wat men nu nog niets en niet kan overzien in een wereld, die de mensen van heden vreemd zal zijn. Waardevol en edel zal zijn, wat overblijft.

Later zal men misschien terug denken aan uw primitieve tijd en uw primitieve staten, glimlachende over uw gewichtigheid en de hopen voor mensen, die men steden noemde. Maar toch zal het nageslacht zeggen: "groot waren deze steden, trots waren de mensen, die er leefden. Zij kenden wetten en bezaten een wijsheid. Enkelen onder hen bezaten een wijsheid, waar ook wij ons nog stilzwijgend voor buigen".

Laat ons beseffen, dat de geschiedenis, de werkelijke geschiedenis van wereld en leven, vele herhalingen kent. Laat ons beseffen, dat juist daarom het onze taak is het edelste te geven, wat wij geven kunnen, opdat een latere tijd ons het Licht doet zien, wat reeds was. Een Licht, dat zich, dank zij de tijd, waarin u nu leeft, zich kan ontwikkelen tot een groot en Goddelijk Licht, dat schijnen zal in de voor ons nog verzegelde toekomst. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden. Vragenrubriek.

Vraag: Eencellige wezen zijn onsterfelijk, of kunnen slechts met geweld gedood worden. Hoe komt het dan, dat hogere organismen, die uit dezelfde soort cellen bestaan, zelfs niet met de grootste zorg in leven kunnen worden gehouden?

Antwoord: De beste verzorging voor het gehele organisme is niet altijd ook de beste verzorging voor de cellen afzonderlijk. Bij de meercellige wezens, vooral de meer complexe als zoogdieren, treedt een reeks van verschijnselen op, waardoor de cel niet meer op de normale wijze tot celdeling kan komen, doch in plaats hiervan een absorptie en afscheiding van stoffen plaats vindt. Indien dit proces niet volledig is, ontstaat een aantasting van de celkern. Deze celkern vervalt, waardoor de vitaliteit van de cel vermindert, tot de cel sterft. In het organisme is dan niet altijd de mogelijkheid tot vernieuwing van de cel meer aanwezig. In een complexe huishouding is het verder noodzakelijk vele verschillende soorten cellen op te bouwen. Afscheidingen van bepaalde organen kunnen de bouw en het leven van deze cellen afremmen, dan wel prikkelen. Wanneer de afscheidingen niet geheel evenwichtig zijn, of een te grote eenzijdigheid van voeding optreedt, ontstaat een overbelasting van sommige cellen, terwijl andere cellen worden vergiftigd of verkommeren. Hierdoor wordt het weefsel weer aangetast. De specialisatie brengt met zich, dat zij normaal niet in staat is onafhankelijk van andere cellen voor zich te zorgen. Soms zijn enkele cellen wel in staat tot een oervorm terug te keren en zichzelf te handhaven, doch zij worden dan schadelijk voor de andere weefsels, o.m. bij kankerweefsel.

Vraag: Wat is uw mening over iriscopie?

Antwoord: Bij het aflezen van ziekten in de iris dienen wij er rekening mee te houden, dat niet alle ziekten even duidelijk in de iris weerspiegeld worden. Bij iriscopie is een zeer grote kennis noodzakelijk van alle mogelijke afwijkingen en verkleuringen in de iris. Het is moeilijk deze helemaal te verwerven. Kleine vergissingen bij de beschouwing en analyse kunnen tot grote vergissingen in therapie leiden. Iriscopie mag m.i. wel gebruikt worden om voor een niet geheel vaststaande diagnose een bevestiging, of verdere aanwijzing te zoeken. Zij mag niet zonder verder onderzoek als alleenstaande diagnostische methode worden gebruikt.

Vraag: Denkt u, dat men met kruidengeneeswijze kanker kan genezen? Gezien de afgerondheid van de Schepping lijkt mij dit toch waarschijnlijk. Theologisch geldt verder, indien de Schepper na het voltooien van Zijn werk, zag dat alles goed was, zo kunnen wij niet aannemen, dat er nog iets ontbreekt.

Antwoord: Toen dele ben ik het met uw stellingen eens. Kanker is een ziekte, die ontstaat aan de hand van een infectie die het bloed beïnvloedt. Alles, wat de toevoer van zuurstof aan de weefsels vergroot, kan als bestrijding van de kanker worden gezien. Onder de planten vinden wij er verschillende, waaronder de gewone netel, waarvan de sappen bij het begin van de kwaal een inkapseling, en bij meer gevorderde gevallen een vermindering van pijn kunnen veroorzaken. De doorsnee mens van heden zal, mede door zijn wijze van leven, de kanker eerst constateren wanneer het eigenlijk al te laat is.

Theologisch gezien, indien God na de Schepping ziet, dat alles goed is, zo geldt dit niet vanuit menselijk, maar vanuit Goddelijk standpunt. Ongetwijfeld is alles volledig. Indien men echter stelt, dat het leven van een mens - of generatie - voor dit oordeel belangrijk is, maken wij de grote fout God als een wezen binnen de tijd te zien. God Zelf staat buiten de tijd en is de tijd. Het afgeronde geheel van Zijn Schepping van begin tot einde is voor Hem zichtbaar op het

ogenblik, dat Hij dit vanuit Zich voortbrengt. Dit nu is goed en volledig. Niet echter de delen op zichzelf. Elke volmaaktheid zal zijn opgebouwd uit vele delen, die op zich niet volmaakt zijnde, gezamenlijk de volmaaktheid kunnen vormen.

Vanuit dit standpunt bezien is het niet noodzakelijk, dat er plantaardige middelen tegen kanker zijn. Wij weten, dat alles wat de reinheid van het bloed bevordert, alles, wat de zuurstofopname door het bloed vergroot en het aantal rode bloedlichaampjes, die zuurstofdragend zijn, constant houdt - waarvoor vele plantaardige stoffen en extracten bestaan - als een mogelijkheid tot bestrijding, of beperking, van het kankerproces kan worden aanvaard. Overigens wil ik hierbij opmerken, dat het gebruikelijke operatieve ingrijpen, gezien de stand der wetenschap, nu nog onvermijdelijk en noodzakelijk is.

Vraag: Elke 2000 jaar ontstaat een nieuwe religie. Zal de Atlantische Oceaan een nieuw gebied op aarde worden?

Antwoord: Te zeggen dat elke 2000 jaar een nieuw godsdienst ontstaat, is niet juist. Godsdiensten ontstaan veel frequenter. Wij vinden het ontstaan van religies dan ook met een gemiddelde tussenruimte van 700 - 800 jaren. Het optreden van de grootste wereldleraren - of meesters - ligt wel ongeveer 2000 - 2100 jaar van elkaar verwijderd. Wij kunnen dan wel verwachten, dat een nieuwe leer ontstaat, maar in feite zal deze eerder een eenvoudiger en juister definitie van de oude waarheden uit een oude leer bevatten. Indien wij willen spreken over een terugkeren tot de aarde van het oude Atlantische rijk moeten wij ons goed bewust zijn van alles, wat daarmee gepaard zou gaan. Dit betekent een verschuiven van de grootste aardschotsen, van werelddelen dus. Verder grote vulkanische werkingen en stuwingen. Verplaatsing van de inhoud van praktisch een gehele oceaan. Nemen wij een herrijzen van Atlantis aan, dan moeten wij ook aannemen, dat een groot deel van de nu bestaande wereld daarbuiten ten onder gaat. Uitgesloten is het natuurlijk niet. Door verplaatsing van de aardas zijn op deze wereld al meer dergelijke veranderingen voorgekomen.

Vraag: Vindt door de grootte van de ijskap een kanteling van de aardas plaats?

Antwoord: In de meeste gevallen treedt een ernstige verplaatsing van de aardas, zoals een die het Atlantisch rijk uit de diepe zee zou doen herrijzen alleen dan op, wanneer wij te maken hebben met grote indringers binnen het zonnestelsel, die de heersende aantrekking binnen het zonnestelsel aanmerkelijk veranderen, of wel de aarde zozeer remmen, dat een poging om evenwicht en oude beweging te herwinnen, een correctie van de as op de baan ten gevolge heeft. In 99 gevallen op 100 zullen voor een dergelijk verschijnsel dus krachten van buiten aansprakelijk zijn. Wanneer men grote atoomexplosies op een plaats van de aarde zou veroorzaken, zonder dat deze de aardkorst zouden doorbreken, dan kan door een dergelijke grootte, en een eenzijdige plotselinge belasting van de wereld, een verschuiving van as ook mogelijk zijn. Maar dit gebeurt voorlopig niet.

Vraag: Chessman. Is deze man niet overmatig zwaar gestraft? Is zijn lijden geen aanfluiting van hetgeen men Goddelijke liefde noemt. Is hij de man met de rode lamp geweest?

Antwoord: Chessman is schuldig aan een groot deel van hetgeen men hem ten laste heeft gelegd, maar niet aan alles. De poging tot ontvoering moet m.i. mede aan hem toe worden geschreven. Vanuit een Goddelijk standpunt bezien is een dergelijke straf een dwaasheid, maar dit geldt vanuit dit standpunt evenzeer voor alle wetten der mensen. Chessman is schuldig volgens de wet. Zijn verdienste is het steeds gebruik weten te maken van de fouten van zijn rechters. Hij is zelf voor de periode, die hij in hechtenis na het vonnis doorbracht, aansprakelijk geweest. De voltrekking van zijn vonnis is volgens de wet juist geweest.

Een wet, die het menselijk leven aantast, is m.i. onjuist. Ik meen niet, dat enige mens het recht heeft, ongeacht het gebeurde, een ander mens het leven te benemen. Dit is immers onherstelbaar. Bovendien geldt, dat vele van de grootste fouten die mensen in hun leven maken, niet enkel hun eigen schuld zijn, maar mede de schuld van de maatschappij, waarin zij moeten leven. Ik stel, dat elke doodstraf in strijd is met de Goddelijke liefde en het Christelijke geloof, in strijd ook met het juiste rechtsbesef van de mens. Het lijkt mij dwaas een mens te doden, omdat hij een mens gedood heeft. Men begaat om de misdaad te wreken dan eenzelfde misdaad. In de houding van Gouverneur Brown en van Pontius Pilatus is voor mij een grote overeenkomst te ontdekken.

Vraag: Heeft Chessman een grote geestelijke vooruitgang gemaakt in de cel en daardoor karma verwerkt?

Antwoord: De bekwaamheid, die reeds aanwezig was, kon tot ontwikkeling komen, dank zij het systeem van detentie, waaronder hij gevangen werd gehouden tot zijn terechtstelling. Hij heeft inderdaad een geestelijke ontwikkeling doorgemaakt, maar moet dit alles danken aan de gevangenis, waarin hij zolang op de dood heeft mogen wachten. Wat karma betreft, is er inderdaad een vooruitgang geweest, zodat deze jaren - hoe pijnlijk het einde daarvan ook was - voor hem een zegen betekende en een mogelijkheid tot vooruitgang inhielden.

Vraag: Is het systeem van bestraffen niet onjuist? Ook met levenslang bereik je niets.

Antwoord: Zolang de mens recht en geweld met elkaar blijft vereenzelvigen, zullen dergelijke straffen wel niet te vermijden zijn. Eerst indien de mens als ziek wordt beschouwd, zodra hij handelt tegen het belang van de gemeenschap, dat dan tevens zijn eigen belang moet zijn - dus een andere reeks van maatschappelijke verhoudingen dan de huidige - zouden wij er over kunnen denken de misdadigers door een ander systeem tot genezing te brengen. De mensheid is nog niet voldoende los gekomen van eigen begeerten en angsten om een dergelijk systeem van genezing te kunnen handhaven.

Vraag: Was Helena Blavatsky een ingewijde?

Antwoord: Zij was inderdaad ingewijd in een reeks van geheimen. Zij mag worden gezien als iemand, die de lagere inwijdingen had ondergaan, maar door haar karaktereigenschappen niet in staat was zich onmiddellijk ook tot een hogere inwijding te verheffen. Het gevolg is geweest, dat zij onder invloed van andere mensen is gekomen en een leer heeft voortgebracht, waarin het in de inwijding geleerde ten dele werd gemengd met haar eigen meningen. Dit laatste is te betreuren. Zij heeft daarna haar weg voort kunnen zetten.

Vraag: Hoe zien geesten zonder ogen mensen en de stoffelijke wereld?

Indien mijn controle iets voor mij in een winkel wil vinden, moet hij zich dan een beetje materialiseren?

Antwoord: Een controle die voor u kan gaan winkelen, zal niet direct tot de hoogsten behoren. Zo iemand zal waarschijnlijk ten hoogste in een zomerlandsfeer bestaan, en dus in voorstellingsvermogen en voertuig de stoffelijke wereld nog na staan. Het zien van de geest uit geschiedt niet door ogen, of zelfs maar in het waarnemen, van wat u aura noemt, maar door het absorberen van trillingen. U zou dit het best het opnemen van gedachtenbeelden kunnen noemen. Structurbewustzijn bestaat zelfs in dode voorwerpen, zolang zij een vorm en vormbewustzijn uitdrukken. Dit laatste is te danken aan de krachtsverhoudingen, waardoor de vorm blijft bestaan. Met enige moeite is dit ook door de geest waarneembaar. De doorsnee geest die contact opneemt met uw wereld, zal dit in hoofdzaak doen via de gedachten-uitstralingen van mensen. Ook een deel van de aura is waarneembaar - absorbeerbaar - maar het is vooral de gedachtenstraling, waarop de geest zich zal oriënteren. In de brochure "De Geest ziet de Stof" is de vraag uitvoeriger beantwoord.

Vraag: Is het zien van de geest niet te vergelijken met de droom van een mens, wanneer deze toch ook "ziet" zonder ogen?

Antwoord: Neen, de werkelijke wereld van de geest is er een van voortdurende verandering. Niet van chaos, maar van verandering. Hierbij kan geen sprake zijn van zien, maar alleen van het ervaren van essentie, zonder dat daarbij vorm of kleur een belangrijke rol speelt. De vergelijking met zien houdt dus geen visuele impressie of waarneming in. Slechts in enkele werelden zal nog sprake kunnen zijn van beelden, zoals in een droom, of door visuele prikkels kunnen ontstaan.

Vraag: Lijdt het astraal lichaam bij crematie, al is het maar een tel, of is dit dwaasheid?

Antwoord: Ook hier kan ik naar de betreffende brochure verwijzen. De mens, die zich bewust is van zijn dood, zal hetgeen met zijn lichaam verder gebeurt, niets voelen. Zolang de overgegangene mens zich met het lichaam blijft associëren, zal hij mentaal alle smarten ondergaan, die hij in het lichaam zou hebben gehad. Het astraal lichaam zal door verbranding over het algemeen niet worden beschadigd. Dit kan wel geschieden bij overlijden door elektrische stroom onder hoge spanning en een betrekkelijk hoog ampèrage, waar hierdoor harmonische trillingen van zeer hoge frequentie kunnen ontstaan, die ook het astrale aantasten. Het astraal voertuig, waarvan

het lichaam bij een atoomexplosie betrokken is, zal daardoor wel geheel vernietigd worden. Zou men astraal verder moeten dwalen, dan bouwt men zich na verloop van tijd weer een dergelijk astraal voertuig op. Het astraal lichaam is namelijk fijnstoffelijk en bestaat uit niet onderling vast verbonden kleinste deeltjes materie.

Vraag: Wat is de meest juiste wijze van aanzitten met kruis en bord, met 2 of 4 personen?

Antwoord: Dit is afhankelijk van het kruis, dat gebruikt wordt. Indien men een z.g. cirkelkruis gebruikt, waarbij de steun wordt gegeven aan een hoepel, die het eigenlijke kruis omsluit, kan even goed met 2, 3, of 4 worden aangezet. Bij het gebruik van een z.g. los kruis, bestaande uit twee balkjes, die los met elkaar verbonden zijn, dan is het beter, wanneer vier mensen aanzitten. Het is inderdaad altijd belangrijk, dat een aparte, dus niet aanzittende persoon aantekening maakt van de letters die worden aangetikt, terwijl de aanzittenden niet mee lezen, zodat zij zo weinig mogelijk weten van, of controle hebben over wat reeds aangetikt is.

Dit voorkomt de onbewuste beïnvloedingen, die bij kruis en bord vaak een zeer grote rol spelen.

Vraag: Heeft de zender Veronica levensvatbaarheid?

Antwoord: Ik vrees, dat zij grote machten tegenover zich heeft. Deze zender staat als vrijbouter tegenover alle internationale regelingen. Allen, die zich wel aan de overeenkomsten houden, zullen haar dus haten. Voor de tot nu toe monopolie hebbende groepen is verder het opduiken van een onafhankelijke zender niet erg prettig. Zijn de exploitatiekosten van deze zender betrekkelijk groot, zo zijn de mogelijkheden de uitzendingen te hinderen en te storen nog groter. Overigens vind ik persoonlijk de methoden, die tot bestrijding van deze zender worden gebruikt, niet erg ridderlijk, om niet te zeggen laag. Men verbergt zich achter ambtelijke regelingen en heeft niet de moed te zeggen: wij willen geen andere zenders dulden dan de door ons gecontroleerde.

Vraag: Kunt u niets van uw zijde doen tegen het onderlopen van de tempels in Egypte?

Antwoord: Neen, de mens moet de gevolgen van eigen daden dragen. Anders zou hij steeds onverantwoordelijker gaan handelen met het idee, dat de geest wel zorgen zal, dat alles goed komt.

Vraag: Is het waar, dat in Egypte dezelfde plechtigheden voor inwijding en begrafenis werden gebruikt?

Antwoord: Dit is alleen gedeeltelijk waar. De begrafenis, waarover u spreekt, zou dan de begrafenis van een belangrijk persoon moeten zijn, die in de vorm is gebalsemd en wordt bijgezet. Vroeger was het de gewoonte de ingewijde te begraven, waarbij de ingewijde met begrafenisritueel in afzondering werd gebracht. Terugkerende uit deze afzondering werd hij ontvangen met gejubel en niet meer aangesproken als stoffelijk mens, doch als herrezen Osiris. Dit is in overeenstemming met het Dodenboek en het heersende geloof.

Vraag: Maar de papyrus van Ani dan?

Antwoord: Deze vormt een beschrijving van het geloof volgens het Dodenboek. De veer van Maat staat hier voor de genade. Men ging er van uit, dat door geboren te worden - Maat als Godin der vruchtbaarheid draagt hiervoor de verantwoordelijkheid - de mens een recht heeft te leren. Leren houdt in: het maken van fouten. Wanneer alle schuld van de mens op de weegschaal der rechters geheel wordt afgewogen, zou de mens de Goden kunnen verwijten, dat hij door hen in de wereld is geplaatst zonder zijn eigen wil. Zij geven hem daarom het recht van leren. Indien hij er niet in slaagt tijdens zijn leven een voldoende doorslag ten goede te bereiken, wordt hem hierom de veer van Maat als extra mogelijkheid tot rechtvaardiging gegeven. Het gewicht van deze veer zou overigens, volgens de theologie van sommige Egyptenaren, in overeenstemming zijn met het belang van de persoon in kwestie op aarde. Het gehele ritueel met de 42 rechters in de hal der herinnering is gebaseerd op de zelferkenning van de mens. Er bestaan enkele geschriften, ofschoon niet voor u toegankelijk, waarin de rechters worden omschreven als functies van de Goden, die op hun beurt klaarblijkelijk weer een schaduw van de mensen zijn. De vergelijking tussen mensen en Goden werd in Egypte betrekkelijk ver doorgevoerd.

Vraag: Werden de toverspreuken, die de doden werden meegegeven, ook gebruikt voor de inwijding?

Antwoord: Neen, voor de inwijdingen werden andere spreuken en vooral belevingen gebruikt om de doodeenvoudige reden, dat de vragen en antwoorden - de toverspreuken - van het Dodenboek er zijn om de doden te misleiden. Vandaar ook de scarabee met het opschrift: "indien men mijn hart vraagt, zo antwoord gij". Dat is een middel om a.h.w. onrechtmatig in het Koninkrijk der Hemelen binnen te gaan. Bij de inwijding staat degene, die de inwijding zoekt, met het eigen wezen en genoopt tot zelferkenning, voor de eeuwige waarheid. Er is daar geen bedrog mogelijk, zodat hier ook geen toverformule bestaat. Er is alleen sprake van de innerlijke erkenning. Dat is het verschil.

Vraag: Kunt u ons de symbolische betekenis geven van het getal 144?

Antwoord: Eén is God. Vier is het dier. Uit het dier dat zijn God erkent, groeit de mens. De mens, die zijn God erkent, treedt ook voor zijn God; hij is hogepriester. De hogepriester draagt het getal 9, omdat hij als mens voor zijn God treedt. Daaruit kan worden geconcludeerd, dat het getal 144 niet werd gebruikt om een getal, een hoeveelheid weer te geven, maar ter aangave van een innerlijke toestand, die wordt bepaald door de relatie mens - God.

Vrienden, goedenavond.

HET SCHONE WOORD

PAREL

Een oester was ziek,
in 't misselijk draaien van parasiet,
werd zij tot ergernis gedreven,
tot zij wat stof van zichzelf heeft gegeven
en de ergernis daarin werd gesmoord,
zo heeft zij uit paarlemoer een pantser geweven.

Toen zij uit zee tot de lucht werd gebracht,
juichten de duikers: "een parel, een parel!
Zie, wat een gloed, wat een glans, wat een pracht".
Men heeft haar een plaats in een kroon gegeven,
een plaats van wondergrote staat,
vanwaar zij met haar zachte glansen
vaak de mensen dromen laat.

Nu, met Japanse methodiek,
maakt men om parels te verwerven
de oesters misselijk en ziek.

Wij vinden soms wat kwaad in het leven,
een ergernis, die niet over gaat.
Iets, wat in je vreet, in je blijft knagen,
dat je geen rust laat.
Zo worden je vele gedachten gegeven,
ga je zoeken naar inhoud van leven
en vormt zo met streven een inkapseling voor dat,
wat ons ergernis heeft gegeven.

Het is wreed, het is smart, het is pijn, het is lijden,
wij zouden het al te graag vermijden,
maar...wanneer de Visser komt
en ons op doet gaan van aards gebonden-zijn
tot geestelijk bestaan,
wanneer de Visser dan voorzichtig
ons de stofschelp openbreekt,
is de mogelijkheid groot,

dat de eeuwige Visser spreekt:
"Wat glans, wat pracht, wat Goddelijk leven
is hier uit het ziekelijk zijn van stof en geest geweven".

Dan mag je dit zelf aanschouwen,
dan is dit je waard alle pijn,
dan wordt, in overeenstemming met Goddelijk recht,
de parel tot de Allerhoogste gebracht
en aan de eeuwige troon gehecht.
Dan zul je niet meer vragen:
"Waarom pijn op aarde, waarom leed?"
Je kent nu de vrucht van het ziekelijk knagen,
je zoekt niet meer een antwoord, je weet:
dit sieraad is waard om er alles voor te dragen.